

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תקפא

עש"ק פ' מטות, מבה"ח מנחם-אב, ה'תשס"ה

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ג שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ה שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

IN LOVING MEMORY OF OUR DEAR FRIEND

Reb Mordechai ben Reb Shaul ע"ה Staiman

Passed away on 22 Tamuz, 5763

ת. נ. צ. ב. ה.

DEDICATED BY

Rabbi & Mrs. Yosef Y. and Gittel Rochel שיחי Shagalov

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service

CellPhone: (323) 842-3666

15 Passenger Available

Email: haimishedriver@yahoo.com

3

דבר מלכות

זוהי הישגה של המשיח נגלה בו / משיחת שיפ בלב החוש"א

7

זמן הגאולה

חייבים לנסוע הלאה / פרשת השבוע באור הגאולה

9

ניצוצות של משיח

אזהרה ובקשה: לא להכנס לוויכוחים עם המלע"גים / פחגמים וקטעים קצרים בעניי גאולה ומשיח

10

המעשה הוא העיקר

אחה מוכרח לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו! / הוראות למעשה בפועל

11

וילחום מלחמת ה' - וינצח

ענינו הוא למחות / שיחות בעניי שלימות העם והארץ

14

כתי"ק - פרסום ראשון

ההודאה מהשם "מטות" / צילום מהגהת הרבי על שיחת שיפ מטות-מסעי החשמ"ז

מדור הי"דבר מלכות" מוקדש

לענין אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב
ולעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה - נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס
יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה
ולזכות כל משפחתם שיחיו - לברכות עד בלי די

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל: 718-735-5136
סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: 8715-770 (04)
דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: http://www.torah4blind.org

גשמה געמינט זיך פערלא, ובפרסיות - זיי אייך וינען בזמן שניחמ"ק זיי קיים, וזען זיי שטייט און ספעציעל
דיקוח לאלקות.
משה"כ 'מטות' איז מתאר די אייך זיי וינען/בשם-יש-מאנהאטן-מיט-שטיין. ובכללות - זיי די גשמה
נשמה אראפ למטה אין נוף וזה"כ. ובפרסיות - זיי וירדה אין גלות, וזען עס זעט זיי גיש אן בלייב דער ישיב פון
אייך פאר אלקות, וזאט דורך דער ירדה וזעט זיי נחשט און געווען זיי ווערן פון "גילגול לעילא".
נשמה זיי זיי איז מחובר מיט גלקות בנתי, זיי זיי שטייט און א דיקוח צו "גילגול לעילא". ובכללות - זיי זיי

25
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

גשמה געמינט זיך פערלא, ובפרסיות - זיי אייך וינען בזמן שניחמ"ק זיי קיים, וזען זיי שטייט און ספעציעל
דיקוח לאלקות.
משה"כ 'מטות' איז מתאר די אייך זיי וינען/בשם-יש-מאנהאטן-מיט-שטיין. ובכללות - זיי די גשמה
נשמה אראפ למטה אין נוף וזה"כ. ובפרסיות - זיי וירדה אין גלות, וזען עס זעט זיי גיש אן בלייב דער ישיב פון
אייך פאר אלקות, וזאט דורך דער ירדה וזעט זיי נחשט און געווען זיי ווערן פון "גילגול לעילא".
נשמה זיי זיי איז מחובר מיט גלקות בנתי, זיי זיי שטייט און א דיקוח צו "גילגול לעילא". ובכללות - זיי זיי

אייך וזען באצייכנט (אלס שבטים) מיט צוויי תעודות - 'שבטים' און 'מטות' וזען ווילך ביינחום איז
מאשטאנדיק לויט ווער באדייט אין משל: 'שבט' איז א צוויי וואס איז נאך וויין. וויל דאס האט נאך אין זיך
די יניקה פון דעם איילן (און לעצטס איז ער טאקע מחובר צום איילן). דערבער איז דער ענין אלוש אפ וויין:
משא"כ 'מטות' איז א שפעק וואס איז שוין תערט און שטארק, אייך דאס ווארט אפ אפ און ענין וואס איז
אספעציעל געווארן אין ארטאדאקסישע געווארט און וואס מענדל די לחלומות פון א יניקה פון דעם איילן.
ע"ז איז דער ווילך צווישן זיי צוויי תעודות בא אייך: סיי 'שבטים' און סיי 'מטות' זייסן אז זיי נשמות
ישראל שטאמען פון א שרש וואילן, פון גלקות, 'גילגול לעילא' וי. נאך דער תואר 'שבטים' זייסן אויך זיי

ההוראה מהשם "מטות"

בקשר עם פ' השבוע, הבאנו צילום נדיר מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחת ש"פ מטות-מסעי ה'תשמ"ו (נדפס בלקו"ש חכ"ח ע' 281)

להלן פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

אין די נעמען פון ביידע פרשיות (וואס גיט ארויס דער תוכן פנימי פון כל הפרשה), פ' מטות און פ' מסעי, איז מרומז די ירידה אין גלות און (די כוונה בירידה זו -) דער חיזוק והוספה בעבודת האדם און די עלי' וגאולה הבאה עי"ז:

אידן (אלס שבטים) ווערן באצייכנט מיט צוויי תוארים - "שבטים" און "מטות". דער חילוק ביניהם איז פארשטאנדיק לויט זייער באדייט אין משל: "שבט" איז בכלל א צווייג וועלכער איז נאך ווייך, ווייל דאס האט נאך אין זיך די יניקה פון דעם אילן (און לפעמים איז ער טאקע נאך מחובר צום אילן), דעריבער איז דער ענף ווייך; משא"כ "מטה" איז א שטעקן וואס איז שוין הארט און שטארק, דאס איז אן ענף וואס איז אפגעשניטן געווארן און געווארן טרוקען און האט מערניט די לחלוחית פון דער יניקה פון דעם אילן.

עד"ז איז דער חילוק צווישן די צוויי תוארים בא אידן: סיי "שבטים" און סיי "מטות" דייטן אן אז נשמות ישראל שטאמען פון א שרש ואילן, פון אלקות, "אילנא דלעילא". נאר דער תואר "שבטים" ווייזט אויף דער נשמה ווי זי איז מחובר מיט אלקות בגלוי, בשעת התפלה וכיו"ב, ווי זי שטייט אין א דביקות צו "אילנא דלעילא". ובכללות - ווי די נשמה געפינט זיך למעלה, ובפרטיות - ווי אידן זיינען בזמן שביהמ"ק הי' קיים, ווען זיי שטייען אין דביקות לאלקות.

משא"כ "מטות" איז מתאר די אידן ווי זיי זיינען שלוחים (לחוץ און) בחוץ פון מלך'ס פאלאץ. ובכללות - ווי די נשמה קומט אראפ למטה אין גוף ונה"ב. ובפרטיות - די ירידה אין גלות, ווען עס זעט זיך ניט אן בגלוי דער העדר המציאות פאר זיך פון אידן לגבי אלקות, וואס דורך דער ירידה ווערט זי נתגשם און ווערט שלא בערך הרוחניות פון "אילנא דלעילא".

מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת מרים בת ר' אליהו וג'מילה ע"ה אלבז

נפטרה במוצאי שבת קודש פ' בלק, אור לט"ז תמוז ה'תשס"ד - ת. נ. ג. ז. ב. ה.

יה"ד שתייך ומיד ממש יקויים העידור "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה נדבת: מרים, מרדכי, יעקב ודניאל בני מאיר ופרלה שיחיו לוי

זוהי ה"שנה שמלך המשיח נגלה בו"!

ועד להכרזה ש"נהנה זה (המלך המשיח) בא", שכבר בא, היינו, עצומדים כבר על סף התחלת ימות המשיח, על סף התחלת הגאולה, ותיכף ומיד המשכתה ושלימותה ● כיון שנמצאים בסמיכות ממש לגאולה, נרגש ומודגש ביותר וביותר ה"טוב" די"ז תמוז ו"בין המצרים", שעי"ז באים להעילוי והשלימות דגאולה האמיתית והשלימה ● הוספה מיוחדת בלימוד התורה בעניני גאולה ומשיח - לא (רק) בתור "סגולה" למהר ולקרב ביאת המשיח והגאולה, אלא (גם ו) בעיקר כדי להתחיל "לחיות" בעניני משיח וגאולה, "לחיות עם הזמן" דימות המשיח ● קטעים משיחת ש"פ בלק, י"ז (טוב) תמוז ה'תנש"א - מוגה

שבדורנו זה¹:

במשך כל הדורות שלפנ"ז (מאז המאורעות הבלתי-רצויים די"ז תמוז שמהם נשתלשלו גם המאורעות דתשעה באב) הי' חודש תמוז קשור עם ענינים דהיפך השמחה, חורבן וגלות, ואילו בדורנו זה נתגלה בחודש תמוז ענין של (שמחה ו)גאולה - גאולת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בי"ב-י"ג תמוז (שעלייתם ושלימותם באופן ד"ויכולו"² נעשית ביום השבת י"ז תמוז), וכדברי בעל השמחה והגאולה במכתבו הידוע³ ש"לא אותי

א. [. .] ככל שהולכים ומתקרבים יותר לגאולה האמיתית והשלימה, פוחת והולך הרגש החורבן והגלות שבימים אלה, ומוסיף והולך הרגש ההכנה לגאולה, ה"טוב" שבי"ז תמוז ובג' השבועות.

ובלשון הגמרא בביאור הטעם ש"קרי להו צום וקרי להו ששון ושמחה", "בזמן שיש שלום יהיו לששון ולשמחה, יש גזרת המלכות צום, אין גזרת המלכות ואין שלום רצו מתענין רצו אין מתענין", היינו, שכאשר נחלש תוקף הגלות, "אין גזרת המלכות", נחלש תוקף ה"צום" (כ"א "רצו אין מתענין"), ומתקרבים יותר לזמן ש"יהיו לששון ושמחה".

וענין זה מודגש במיוחד בהחידוש

1) בהבא לקמן - ראה גם לקו"ש ח"ח ע' 308 ואילך.

2) בראשית ב, א. וראה לקו"ת בהר מא, א. אה"ת עה"פ.

3) אגרות-קודש שלו ח"ב ע' פ. ושי"נ.

בלבד גאל הקב"ה ב"ב תמוז, כי אם גם את כל מחבבי תורתנו הק', שומרי מצוה, וגם את אשר בשם ישראל יכונה, גאולה דכל בני, הקשורה גם עם הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו "כיון דשם גאולה עלה"⁴, ובפרט שע"י התחיל שלימות הענין דיפוצו מעינותיך חוצה גם בחצי כדור התחתון, ובאופן שממנו מתפשטים המעיינות בכל קצוי תבל, שזוהי ההכנה הכי אחרונה לביאת משיח צדקנו⁵.

וההסברה בזה – שכיון שע"פ כל הסימנים שבדברי חז"ל אודות דרא דעקבתא דמשיחא, דורנו זה הוא דור האחרון של הגלות (ובמילא) דור הראשון של הגאולה, לכן, גם בבוא הזמן שאירע החורבן והגלות (החל מ"ז תמוז) מודגש בעיקר (לא תיקון הענין הבלתי-רצוי שבה, אלא) ה"טוב" שבדבר, שזוהי ההכנה לגאולה האמיתית והשלימה.

ובכל זה ניתוסף עוד יותר ע"י שלימות העבודה דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה בחצי כדור התחתון (כתוצאה מהגאולה די"ב-י"ג תמוז) במשך יובל שנים, אשר, אם בהתחלת תקופה זו יצא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בהכרזה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", והעיד שכבר סיימו כל עניני העבודה, וצריכים רק "לצחצח הכפתורים", ויתירה מזה, שכבר סיימו גם "צחצוח הכפתורים" וצריכים רק לעמוד הכן ("עמדו הכן כולכם") לקבל פני משיח צדקנו, הרי בסיימה של תקופה זו, בודאי ובודאי ללא כל ספק וספק ספיקא שכבר הגיע זמן הגאולה, ובלשון חז"ל⁶ "כלו כל הקיצין", וגם ענין התשובה (כהמשך המאמר "ואין הדבר תלוי אלא בתשובה") הי' כבר בשלימות, כולל גם השלימות ד'משיח אתא לאתבא צדיקיא

(4) פרש"י מגילה יז, ב.

(5) אגה"ק דהבשע"ט - כש"ט בתחלתו.

(6) סנהדרין צז, ב.

בתיובתא"⁷, מצד ניצוץ משיח שבכאו"א מישראל⁸ – הרי כיון שנמצאים בסמיכות ממש לגאולה האמיתית והשלימה, נרגש ומודגש ביותר וביותר ה"טוב" די"ז תמוז וד"בין המצרים", שע"י"ז באים להעילוי והשלימות דגאולה האמיתית והשלימה⁹.

ב. וחיודש נוסף בדורנו זה גופא – בשנה זו:

נוסף לכך שנמצאים בסמיכות ממש לגאולה האמיתית והשלימה, הרי, שנה זו היא "תהא) שנת נפלאות אראנו" (כהר"ת דמנין השנה שנתפשט בתפוצות ישראל), השנה שבה יקויים היעוד "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", וכבר ראו בפועל "נפלאות" המעידים שזוהי ה"שנה שמלך המשיח נגלה בו", ועד ל"שעה שמלך המשיח בא . . . והוא משמיע להם לישראל ענוים הגיע זמן גאולתכם" (כדברי הילקוט שמעוני¹⁰), ועד להכרזה ש"הנה זה (המלך המשיח) בא"¹¹, שכבר בא, היינו, שעומדים כבר על סף התחלת ימות המשיח, על סף התחלת הגאולה, ותיכף ומיד המשכתה ושלימותה.

וכיון שכן, בודאי שבי"ז תמוז (שחל בשבת) ובכל ג' השבועות ד"בין המצרים" בשנה זו מודגש ענין הגאולה, ולא רק ההכנה

(7) ראה חז"ל קנג, ב. לקו"ת דרושי שמע"צ צב, ב. ובכ"מ.

(8) שהרי הפסוק "דרך כוכב מיעקב" (שפברשתנו כד, יז) שקאי על מלך המשיח (ירושלמי תענית פ"ד ה"ד), קאי גם על כאו"א מישראל, שנקרא בשם "כוכב" (ירושלמי מע"ש ספ"ד), והתיווך בזה - ע"פ הידוע (מאור עינים פינחס כה, יב) שבכאו"א מישראל יש ניצוץ מנשמת משיח.

(9) ויש לומר, שענין זה מודגש במיוחד בשנים האחרונות שבטלה "גזירת המלכות" שהיתה במדינה ההיא בנוגע להפצת היהדות והמעיינות חוצה, ע"ד ובדוגמת דברי הגמרא "אין גזירת המלכות . . . רצו אין מתענין", כנ"ל בפנים.

(10) ישע"י רמז תצט.

(11) שה"ש ב, ח ובשה"ר עה"פ.

מזה, ורוצים להשלות שהמדובר הוא אודות "לאו" של "לא תחנם", ומטשטשים את טענת אלו הטוענים שהמדובר הוא בפיקוח נפש, למרות שאלו הטוענים זאת הם מומחי צבא ובטחון, ומונעים רעיון זה מאחר שרוצה להציל יהודים מסכנה, הם מעמידים את עצמם שלא לאפשר לשני להשתדל בזה, ועד כדי כך, שעוד רוצים להשלות את אותם הרוצים למנוע סכנה – שאי-פעולה היא מצות עשה מן התורה, ושע"י"ז יעמידו תלמידים יראי-שמים. ואחת הדוגמאות, המראה עד היכן הדברים מגיעים, היא: הרי ידוע על אחד שהכריז בגלוי, שידעו שארץ ישראל משופעת בנפט, וכך שמע ממומחה – ולכן שלום זה הישג, זה יציל נפשות, ואין שום סכנה וכו'.

ואני אז אמרתי, שלא היו דברים מעולם, זה היפך המציאות, ועד שסוף כל סוף "אמת מארץ תצמח", ולמרות שלא מרשים להדפיס כמה וכמה דברים, הרי עתה זה דבר שאי-אפשר להסתירו, זה כבר הודפס בכל העיתונים, שהמומחה הגדול בענין הזה . . . אמר בפירוש שאם יבצעו את מה שמתכננים – אזי לא רק שלא ישאר מספיק נפט, אלא עוד יצטרכו לקחת תשעים ושמונה אחוזים ממדינות אחרות.

וכאשר ההוא הכריז שבטוחים לגמרי בנפט, הכחשתי אותו בשעתו שזה היפך המציאות, ובכל זאת הוא ממשיך לדרדר את ה"שופטייך" (הרב) שאצלו הוא היועץ, שלכן הם פוסקים לאח"ז דין שהוא היפך המציאות.

וזה לא דבר שנתחדש עתה, אלא ה"יועצים" עצמם ידעו זאת מקודם, אלא שעתה זה נדפס בעיתונים – שלא רק שאין (לנו מאה אחוזים) מספיק נפט, אלא בקושי שני אחוזים! [מדוע אני אומר על שני האחוזים "בקושי" – מכיון שהיום הם שני אחוזים, אבל מכיון שהדרישה לנפט הולכת וגוברת, מחר הם יהיו פחות, ומחרתיים יהיו עוד פחות משני אחוזים, כי הדרישה – לא לעניני 'לוקסוס', אלא לעניני בטחון – תגדל].

לפחות שעכשיו, יבטלו (ה"שופטייך") את הפסק-דין שנסמך ע"ז שיש לישראל מאה אחוז נפט – אך גם זה לא עושים ולא רוצים לעשות את זה.

היות ורואים שאין לנו שום עצה נגדם - זו הוכחה שאין זה עניננו

ה. ויהי רצון, וכמדובר, שהיות ורואים שאין לנו שום עצה נגדם – זה גופא סימן והוכחה שאין זה עניננו, אלא עניננו הוא למחות – שזוהי לא דעת תורה! זה ענין של היפך התורה, והיפך פסק-דין גלוי בשולחן-ערוך הל' שבת שצריך ליטול נשק ולא להניח להם להתקרב לעיר הסמוכה לגבול, ואפילו אם זה בחו"ל, אין לזה קשר לאיסור של "לא תחנם", ולא ל"אל תתגרה בגוי גדול" או בגוי קטן, וכן בכל הענינים שמדביקים לזה למרות שבעצם אין לזה כל קשר, וכן אין לזה קשר לג' השבועות ולכל הענינים,

אלא זה קשור לענין אחד ויחיד, אבל שהוא ענין עיקרי – "פיקוח נפש" של כמה וכמה מישראל, היל"ת, "וישמרם ה' צורם ויארץ ימיהם ושנותיהם בטוב ובנעימים".

וכל אלו שמתנהגים בצורה הפוכה – שהקב"ה ימחל עונם, ויוריד אותם מכסאותיהם, ויושיב במקומם, כדלעיל, "שופטייך כבראשונה ויועצייך כבתחילה", בעגלא דידין בביאת משיח צדקנו. (תרגום חפשי משיחת מוצאי ש"ק פ' מטות-מסעי ה'תשל"ט - בלתי מוגה)

והמצב כעת הוא שכבר הגענו לענין שהוא לא רק היפך מחינוך הכשר, המכונה בשם "חינוך דתי", אלא גם היפך בכלל מחינוך יהודי; ולמרות שאלו ענינים הצריכים להאמר, אך כיון שאינם בזכותם של ישראל - שיאמרו אותם אחרים.

הדבר היחיד שעלול לזעזע אותם

והדבר המבהיל בכל זה, עד היכן הם התדרדרו, והעולם לא מבחין, ואפי' מפחדים לומר להם שהם חורצים את דינם למטה - שהרי סוכ"ס מוכרח לבא לבחירות, ואז לא בא בחשבון שיבחרו בהם - שזה הדבר היחיד שעלול לזעזע אותם.

כאמור, בנוגע לדין של מעלה - הם חושבים שיעשו תשובה, ואכן יעשו תשובה; למרות הנאמר "האומר אחטא ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה", הרי מבאר אדמו"ר הזקן באגרת התשובה שרק אין מספיקין מלמעלה, אבל אם "דחק ונכנס" - אזי "אין לך דבר העומד בפני התשובה", ולכן חושבים הם - הם נהיו, פתאום, 'חסידים' של אדמו"ר הזקן... - נחטוף עוד יום, ועוד שבוע, ועוד חודש, כמו שמתמשים עם זכוכית לבנה שאפשר להשתמש בה רק יום אחד, ולמחר היא תשבר, בכ"ז משתמשים בה היום - ובגלל חשבון זה לא מפחדים מיום הדין.

אך מה כן מזעזע אותם - העובדה שביום הבחירות הם עלולים לא להבחר.

ובינתיים, אין אומץ להוריד אותם מכסאותיהם עכשיו, ולהושיב במקומם מישהו אחר, אפילו שלא יהי' בעל תוקף גדול, אבל לכל הפחות שיהי' לו תוקף כזה - שכשיבואו אליו ויראו לו שהנה הוא עשה דבר שאסור מן התורה, ועד כדי כך שהוא מג' דברים ד'הרג ואל יעבור" וכו' - יהי' לו את התוקף לעשות לפחות מה שכתוב בתורה על "הירא ורך הלבב": "ילך וישוב לביתו",

ולא לנצל את מעמדו ומצבו כדי ש'ימס את לב אחיו כלבבו" - שהם גם לא יעשו כלום, וגם לא ימחו. ועד שמהנהגה זו משתלשל ענין מבהיל ביותר, שאין כדאי להאריך בו, מספיק מה שדובר כבר, ואולי גם בזה הי' צורך לקצר.

ג. ויהי', שיוסיפו ב"משפט" ו"צדקה", מבלי הבט על ההנהגה המבהילה, ולהסיח דעת מהם ומהמונם, מכיון שעליהם כבר אין השפעה, מכיון שהם עומדים בשלהם ועבר ושנה, וגם שלוש וארבע פעמים, וגם פעם חמישית, ואין לדבר סוף, ולכן זהו ענין של הקב"ה, אי-אפשר להסתדר אתם מצד סיבות שונות ומשונות.

וע"פ מארז"ל ש"הם רצים ואנו רצים", שיהי' "אנו רצים" ללימוד התורה וקיום המצוות בהיודו, מתחיל מצדקה ולימוד הל' בית הבחירה, שע"ז יהי' "השיבה שופטייך כבראשונה ויועציך כבתחילה" (שהשופטים יהיו "כבראשונה") שירושלים נקראת "עיר הצדק", והיועצים להשופטים ג"כ יהיו "כבראשונה", כהיועצים שהיו אז, ולא שמנהיגים אותם ר"ל לאן שהם הובילו אותם כעת, שלא זו בלבד שהיועצים מציגים לשופטים שהמדובר הוא אודות "שעורים" כאשר המדובר הוא אודות "חטים", אלא שעוד מציגים בפניהם מציאות אחרת שאין לה קשר כלל להמדובר - שלא מן הענין ("בדרי דאונא") כלל.

ד. וכמדובר ריבוי פעמים בארוכה, זה ענין של פיקוח-נפש, ובאים ומסיחים את הדעת

לגאולה, אלא שהגאולה באה בפועל ממש ביום הש"ק זה, עוד לפני התחלת (בין ה)מצרים, ובמילא, יהפכו ימים אלו לששון ולשמחה ולמועדים טובים.

ג. ומזה מובן שבימי בין המצרים דשנה זו צריך להיות "שטורעם" מיוחד ביתר שאת וביתר עוז בכל הקשור ללימוד עניני גאולה ומשיח ובנין ביהמ"ק השלישי:

ידוע ומפורסם בתפוצות ישראל מכו"כ שנים ע"ד המנהג שבימי בין המצרים מוסיפים בלימוד התורה בעניני בית הבחירה¹², על יסוד דברי המדרש¹³ "בא וראה כשהקב"ה מראה ליחזקאל את צורת הבית מה הוא אומר, הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם ומדדו את תכנית¹⁴, אמר יחזקאל לפני הקב"ה, רבש"ע, עד עכשיו אנו נתונים בגולה בארץ שונאינו ואתה אומר לי לילך ולהודיע לישראל צורת הבית. . וכי יכולין הן לעשות, הניח להם עד שיעלו מן הגולה, ואח"כ אני הולך ואומר להם, א"ל הקב"ה ליחזקאל ובשביל שבני נתונים בגולה יהא בנין ביתי בטל. . גדול קרייתת בתורה כבנינה, לך אמור להם ויתעסקו לקרות צורת הבית בתורה, ובשכר קרייתת שיתעסקו לקרות בה אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקין בבנין הבית".

[. וע"פ האמור לעיל שבשנה זו במיוחד (נוסף על ההדגשה המיוחדת שבכללות דורנו זה) מודגש רק ה"טוב" די"ז תמוז וד"בין המצרים", כיון שעומדים על סף הגאולה שבאה תיכף ומיד ממש, מובן שלימוד הלכות בית הבחירה בשנה זו צריך להיות באופן אחר לגמרי:]

לכל לראש - שהלימוד הוא לא מצד התגברות רגש האבילות וההשתדלות לתקן החסרון דחורבן ביהמ"ק, אלא (גם לולי

(12) ראה לקו"ש ח"ח ע' 420. ועוד.

(13) נתחומא צו יד.

(14) יחזקאל מג, י"ד.

החורבן) מצד הכוסף וההשתוקקות להמעלה והשלימות דביהמ"ק השלישי, עליו נאמר¹⁵ "גדול יהי' כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון", גדלות שלא היתה מעולם (לא בבית שני, ולא בבית ראשון, ולא במשכן שעשה משה), ובמילא לא הי' בה חורבן, ובאה באופן של הוספה ושלימות על מעלת המשכן, בית ראשון ובית שני (ולא רק באופן שמחזירים דבר שהי' מקודם שנלקח בתורת "משכון"¹⁶).

ועוד ועיקר - שהלימוד הוא מתוך ידיעה והכרה בוודאות גמורה שאין זה "הלכתא למשיחא", כי אם, הלכה למעשה בפועל ברגע שלאח"ז, כיון ש"מקדש העתיד שאנו מצפין בניו ומשוכלל (כבר עתה למעלה, ותיכף) יגלה ויבוא משמים"¹⁷ ברגע כמימרא!

וע"ד המדובר בתקופה האחרונה¹⁸ בנוגע להוספה המיוחדת בלימוד התורה בעניני גאולה ומשיח¹⁹ - לא (רק) בתור "סגולה" למהר ולקרב ביאת המשיח והגאולה, אלא (גם) בעיקר כדי להתחיל "לחיות" בעניני משיח וגאולה, "לחיות עם הזמן" דימות המשיח, עי"ז שהשכל נעשה ממולא וחדור בהבנה והשגה בעניני משיח וגאולה שבתורה, ומהשכל מתפשט וחדור גם ברגש הלב, ועד להנהגה בפועל במחשבה דיבור ומעשה באופן המתאים לזמן מיוחד זה, שעומדים על סף הגאולה, ומראים באצבע ש"הנה זה (המלך המשיח) בא".

(15) חגי ב, ט. וראה זח"א כח, א.

(16) ויש לומר, שענין זה מרומז גם בלשון המדרש "וכי בשביל שבני נתונים בגולה יהא בנין ביתי בטל. . אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקין בבנין הבית" - בנין חדש שלא הי' קודם (לא רק החזרת המשכון).

(17) פרש"י ותוס' סוכה מא, סע"א. ועוד.

(18) סה"ש תנשא ח"ב ע' 2-501. ועוד.

(19) ועצ"ע אם ההוספה המיוחדת דלימוד הלכות בית הבחירה הקשורה עם ימי בין המצרים (גם כשהלימוד הוא באופן האמור) מתחילה בי"ז תמוז כשחל בשבת, כיון שסו"ס קשור לימוד זה עם ימי בין המצרים דוקא, או שהוא ע"ד אמירת שירו של יום.

הדיוק ד"אראנו נפלאות" הוא בשתיים: (א) "אראנו", דקאי על הקב"ה, היינו, שהקב"ה מראה בעצמו, ולא ע"י נביא וכיו"ב, (ב) ההתחלה היא באופן ד"אראנו", היינו שהתרחשות ה"נפלאות" היא באופן שמלכתחילה מראה אותם הקב"ה (ולא באופן שתחילה מתרחשים "נפלאות", ואח"כ מראים אותם).

משא"כ כשהסדר הוא באופן ד"נפלאות אראנו" (כסימנה של השנה, תשנ"א, תהא שנת נפלאות אראנו), שמתרחשים מאורעות שהם בגדר של "נפלאות", ואח"כ צריכים להתחיל להסביר ולבאר ולעורר ע"ד ראיית הנפלאות, להתבונן ולראות בהם סימני הגאולה, ועוד ועיקר, שעדיין לא ה' "אראנו" ע"י הקב"ה בעצמו (שהקב"ה בעצמו מראה לכאן"א מישראל הנפלאות דהגאולה, שאז אין צורך בהסברים וביאורים להחזיר ההכרה וההרגשה ש"הנה זה בא") – קשה לפעול שיחזור בהכרה והרגש דהאדם.

והעצה לזה – ע"י לימוד התורה בעניני משיח וגאולה, כי, בכח התורה (חכמתו של הקב"ה שלמעלה מהעולם) לשנות טבע האדם²³, שגם כאשר מצד הרגש שלו נמצא עדיין ח"ו מחוץ לענין הגאולה (כיון שלא יצא עדיין מהגלות הפנימי), הרי ע"י לימוד התורה בעניני הגאולה מתעלה למעמד ומצב של גאולה²⁴, ומתחיל לחיות בעניני הגאולה, מתוך ידיעה והכרה והרגשה ש"הנה זה בא".

23 ראה דרז"ל עה"פ לא-ל גומר עלי (ירושלמי כתובות פ"א ה"ב. וי"ו. והוא להלכה בש"ך (ושו"ע אדה"ז) יו"ד סקפ"ט סקי"ג (סקכ"ג)).

24 נוסף על השייכות דלימוד התורה (כל עניני התורה) לגאולה, כמארז"ל "אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה" (אבות פ"ו מ"ב – שלומדים בשבת זה).

ד. ויש להוסיף בביאור הצורך והמעלה דלימוד התורה בעניני משיח וגאולה ובנין ביהמ"ק השלישי ככניסה להתחלת ימות המשיח – ובהקדמה:

אף שאמרו חז"ל²⁰ שמשיח בא "בהיסח הדעת", אין זה בסתירה ח"ו למחשבה והתבוננות באופן של "דעת" (שמקשר דעתו בקשר אמין וחזק מאד ויתקע מחשבתו בחוזק²¹) בעניני משיח וגאולה [ולכל לראש המחשבה וההתבוננות לידע ולהכיר שעומדים כבר בהכניסה לימות המשיח, "הנה זה בא", כיון שכבר כלו כל הקיצין, וכבר עשו תשובה, וסיימו כל עניני העבודה בשלימות, ככל פרטי הדברים האמורים לעיל (ס"א-ב)] – כי, "היסח הדעת" פירושו "למעלה מן הדעת"²², היינו, שלאחרי שענין זה חודר בדעתו (ע"י המחשבה וההתבוננות כו'), ה"ז נעשה אצלו באופן שב(היסח ו)למעלה מן הדעת.

ובנוגע לפועל – למרות ה"שטורעם" שבדבר בתקופה האחרונה בשנה זו, תהא שנת נפלאות אראנו, לאחרי ראיית הנפלאות המעידות שזוהי ה"שנה שמלך המשיח נגלה בו", רואים שישנו קושי (עס קומט אן שווער) להחזיר ההכרה וההרגשה שעומדים על סף ימות המשיח ממש עד שיתחילו "לחיות" בעניני משיח וגאולה.

ומהטעמים לזה (נוסף על הגלות הפנימי כו') – כיון שחסר עדיין בהענין ד"אראנו נפלאות" כהלשון והסדר שבכתוב ("כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"):

20 סנהדרין צ"ז, א.

21 תניא ספ"ג.

22 תניא אגה"ק ס"ד (קה, ב).

עניננו הוא למחות

בתרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. אמנם אין ענין, ובפרט במוצאי שבת, ולהזכיר ענינים שהם היפך זכותם של ישראל, אבל מכיון שנמצאים בשלושת השבועות, ואין לך יום שאינו מרובה משל חבירו וכו', שמים ליום מתווסף יותר בענינים שהם היפך מ"מעלין בקודש", ומחפים על זה בכמה לירות שמקבלים ומכסים על ענינים מבהילים!

עד כדי כך לא יכלו לשער, אפילו כשהיו דתיים שאינם חרדים כמו אלה של עכשיו, לא ה' להם את התוקף לחפות ולכסות על ענינים כאלה, למרות שעל כמה ענינים כן הסתירו.

אבל עכשיו, התווסף שהיכן שמבקשים 'הכשר' – מקבלים; חוץ ממתי שלא מבקשים, או שמדובר בדבר שאף אחד לא יוכל לסבול – אך גם אז שותקים בשתיקה גמורה, ומשימים עצמם כלא יודעים מהדברים המתרחשים שדוקרים את העיניים, רחמנא ליצלן.

וכאשר זה נדפס ומתפרסם בעיתונים וכבר לא יכולים להשתמט – הם מתחילים להתנצל באמתלאות ותירוצים שונים ומשונים, וכהלשון הידוע בראשונים, שהמילה "אמתלא" מורכבת משני מילים: "אמת – לא".

ואתו אחד בעצמו יודע שאין זו הסיבה האמיתית, והוא יודע גם שהשומע יודע שאין זו אמת, אך אעפ"כ, הוא הרי אדם גדול, והוא לא יכול להשאיר דבר מוקשה על עצמו – ולכן הוא חייב לומר איזו-שהיא אמתלא – "אמת לא".

וכשמקשים לו, היתכן, איך הרהבת להשתיק דבר כזה? הוא עונה: כאן הייתי עסוק בתורה, וכאן ישנתי, וכאן הייתי עסוק בצרכי ציבור וכו' וכו'. וכל זה, אפילו כשמוכיחים לו שסיפרו לו על זה והוא עצמו השתיק זאת, ומביאים את אותו אדם שהוא פקד עליו לשתוק כדי שזה לא יפריע לתקציב של הישיבה,

– שזה היפך התורה, והיפך האנושיות, והיפך שכל הפשוט; והעיקר, שגם לפי חשבונם הם, הרי סוף-כל-סוף הציבור יתפוס מה קורה, והרי סוכ"ס יגיע יום הבחירות...

ב. אנשים אלו הם (כנראה) כאלו שהדבר האחד והיחיד שיכול להשפיע עליהם זה – כאשר אומרים להם שיבא "יום הדין".

ואין המדובר אודות יום הדין שלמעלה, כי על זה הם טוענים, שב"יום הדין" שלמעלה יש להם מספיק זכויות:

הם מחזיקים ישיבה, ונותנים לה כמה לירות, ולישיבה אחרת גם נותנים מספר לירות, מורידים תקציב לישיבה שאינה מציינת להם ומוסרים א"ז לישיבה שהם בטוחים שינידו להם בראשם, ועל כל ענין יאמרו "הן הן", נעשה קודם לנשמע, עוד לפני שידעו במה מדובר.

וכאמור, הם מוכנים להוריד כסף מלישיבה שאינה מציינת להם, ע"מ לתת לישיבה אחרת שכן מציינת, למרות שעל-ידי-זה יורדים לחיי ראש הישיבה של אותה ישיבה – אך גם מזה לא מתפעלים!

אתה מוכרח לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו!

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

[. .] העיקר הוא – להשתדל בימים אלו ללמוד את החלק בתורה שקשור עם הל' בית הבחירה, ולפעול זאת גם על כל שאר היהודים, כי עי"ז בונה כל יהודי את ביהמ"ק אשר הוא היסוד דכל העולם כולו, כמבואר בדברי חז"ל¹ שבקדש הקדשים בביהמ"ק על הר הבית היתה אבן השתי' ש"ממנה הושתת העולם".

כלומר, כאו"א שלומד הל' בית הבחירה – הרי הוא בונה את ביהמ"ק לכל העולם כולו! ולכן, צריכים בימים אלו לצאת לרחוב, למצוא יהודי ולומר לו: הקשב – עליך לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו! וזאת יעשה עי"ז שילמד את החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק.

וכאשר טוען שאינו יודע אל"ף בי"ת עדיין, הוא עוד לא יודע את האל"ף בי"ת של יהדות! אומרים לו, שכל חשבונות אלו אינם תופסים מקום כאשר אתה צריך לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו!

ובאם אינך מבין את החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק בלשון-הקודש – תלמד את תוכן הדברים בלשון אחר, אבל אתה מוכרח לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו!

וכאשר יודעים שע"י לימוד החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק כאו"א בונה ביהמ"ק לכל העולם כולו – נופלים כל החשבונות שעלולים להיות מהעדר מנוחת הגוף והנפש, שהרי במה נחשבים חשבונות אלו לגבי בניית ביהמ"ק לכל העולם כולו, ש"ממנו הושתת העולם!"

ומוסיפים ואומרים לכל יהודי שע"י פועל ש"יהפכו ימים אלו לששון ולשמחה ולמועדים טובים"², בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בקרוב ממש.

(משיחת ש"פ מטות ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

(1) יומא נג, ב – במשנה, נד, ב.

(2) זכרי' ת, יט. וראה רמב"ם הל' תעניות בסופו.

המדור מוקדש

לז"נ הרה"ג הרה"ת ר' חיים משה יהודה בהר"ד ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי

רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך ריבוי שנים – נפטר ביום ג' אייר ה'תשס"ג לסדר "אמור אל הכהנים" יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה

חייבים לנסוע הלאה

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. הרי הולכים עכשיו לקראת פרשת "אלה מסעי".

בלקו"ת¹ מקשה על מ"ש "אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים גו", "מסעי" לשון רבים, דלכאורה, הרי יציאתם ממצרים היתה במסע אחד בלבד – המסע מרעמסס לסוכות², ושאר המסעות אח"כ כבר לא היו "אשר יצאו מארץ מצרים", ומדוע אומר "מסעי" בלשון רבים?

ומבאר בלקו"ת, שבכל המסעות עד לירדן ירחו³, שזוהי הביאה לארץ, הנה מכיון שעדיין לא הגיעו לתכלית, הרי זה עדיין מצרים.

[ובפרטיות יותר:] במצרים ישנם מדריגות רבות – מצרים דלעו"ז ומצרים דקדושה, וכאשר עוצרים במקום, היכן שלא יהי', ולא ממשיכים הלאה – אזי למרות שהוא התקדם כ"כ הרבה, עדיין נמצא במצרים!

כפי שנהגו פעם לומר על השעון, שהוא הולך והולך ואינו זז ממקומו...

הרי "ימים יוצרו ולא אחד בהם"⁴, הקב"ה נותן לבן-אדם ימים קצובים לפי-מידה, ולא נותן לו אף יום יותר או פחות, ובכל יום עליו לפעול משהו.

במילא יש לידע, שככל שלא עשו כלום והיכן שרק אוחזים, אין להסתפק בזה ויש לעשות יותר, ובאם נעצרים – נמצאים במצרים. והרי צריכים לצאת ממצרים ולנסוע הלאה, עד שיבואו לירדן ירחו, דמורח⁵ ודאין⁶, בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו.

ג. סוף-כל-סוף הרי נגיע למחוז חפצנו, וא"כ כאשר יודעים בודאות שנגיע לשם – מדוע צריכים להיות זמן כה רב בדרך? הרי טבע כל אדם הוא, שכשאשר הוא יודע שיגיע למקום מסויים, אינו חפץ בטלטול וטירחה מיותרים בדרך, ואינו רוצה להיות כ"כ הרבה זמן בדרך, אלא רצונו שיהי' כמה שיותר מהר.

(1) מסעי פח, ג.

(2) מסעי לג, ג-ה.

(3) ס"פ מסעי.

(4) תהלים קלט, טז. וראה לקו"ת שלח נב, א. סה"מ

ה'שית ע' 125.

(5) סנהדרין צג, ב.

(6) ראה לקו"ת שם פט, ב.

ובפרט כשעושים חשבון איך שהדבר נוגע לא רק לעצמו, אלא לכל בני ישראל, כיון שישראל ערבים זה בזה⁷, בודאי לא ירצה לעכב בדרך את כל בני ישראל זמן מיותר, וידאג שיהי' כמה שיותר מהר.

ובפרט כאשר יודע את פס"ד הרמב"ם⁸ – שהעולם הוא שקול ו בפעולה אחת יכול להכריע את כל העולם לכף זכות, אזי החשבון הנ"ל הוא לא רק כדי למהר את הגאולה, אלא יתכן שע"י פעולה אחת הוא יביא 'על המקום' את הגאולה! ולכן, בודאי שיש לפעול ללא הרף, לצאת ממצרים ולהגיע לירדן ירחו.

והקב"ה יתן ש"יהפכו ימים אלה⁹ לששון ולשמחה¹⁰, במהרה בימינו.

(משיחת ש"פ מטות, מבה"ח מנ"א ה'תשי"ד - בלתי מוגה)

(9) ע"פ ירמי' לא, יב.

(7) שבועות לט, א.

(10) זכרי' ח, יט. הובא ברמב"ם סוף הל' תעניות.

(8) שם פ"ג ה"ד.

המדור הבא מוקדש לעילוי נשמת מרת **חשא** ב"ר **נטע אורי** ע"ה
ובעלה ר' **יוסף ארי לייב** ב"ר **משה באר** ע"ה
ולע"נ ר' **מאיר** ב"ר **צבי** ע"ה **שנאל**

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה ולזכות זוג' - תבלחט"א - מרת **חי' רחל** בת **שפירנצא שנאל**
ולזכות כל בני משפחותיהם שיחיו - לברכות עד בלי די

המדור הבא מוקדש לעילוי נשמת

חי'ה **מושקא ושטערנא אסתר** ע"ה בנות - יבלחט"א - הרה"ח ר' **אפרים זאב שמואלי** שיחי'
נלב"ע ביום כ"א מנחם-אב ה'תשס"ד
ולע"נ הוריו: ר' **ברוך אשר** ב"ר **זאב** ע"ה **שמואלי** - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג
ומרת **גי'ש** גני' בת ר' **אפרים** ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד
ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

אזהרה ובקשה: לא להכנס לוויכוחים עם המלעיגים

[. .] צריכים לקרב כל יהודי, ולא להתפעל מהמלעיגים שצוחקים וכו' – שלא יתווכחו איתם, ולא יכנסו איתם לשקו"ט, לא הם ולא המונם, כי מה שהם מקשים קושיות וכו' זה לא מפני שהם רוצים תירוץ, אלא רצונם הוא רק להקשות קושיא.

לכן באה בזאת אזהרה ובקשה, לא להכנס איתם לשקו"ט וויכוחים וכו' לגמרי, כיון שפנימיות התורה "עץ חיים היא", ש"לית תמן לא קושיא ולא מחלוקת וכו'", כמבואר באגה"ק (סי' כו).

(תרגום חפשי משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשל"ו - בלתי מוגה)

ביטול הגלות מפני שצערם של בני"י נוגע לעצמות ומהות!

. . . כאשר יהודי מתפלל להקב"ה ומבקש צרכיו – אין זה משום שהוא מרגיש שדבר זה חסר **אצלו**, אלא משום שחסרון זה נוגע לעצמות ומהות, מצד בחירתו בגוף הגשמי.

ועד"ז מובן בנוגע לתפלת ובקשת בני"י שהקב"ה יבטל את כללות ענין הגלות – שתפלה ובקשה זו אינה מפני **שבנ"י** מצטערים מענין הגלות, אלא מפני שצערם של בני"י (צער הגוף הגשמי) נוגע לעצמות ומהות!

(משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

"לא יחל דברו"

ויה"ר – והוא העיקר – שבעמדנו בהתחלת ימי בין המצרים יהפכו ימים אלה לששון ולשמחה ולמועדים טובים, בפרשת פינחס זה אליהו, ולפני התחלת הקריאה בפ' מטות ע"ד הציווי ד"לא יחל דברו", ועאכו"כ הדיבור של כאו"א מבנ"י (האנשים והנשים והטף) וכו"כ פעמים בכל יום ויום אודות **ביאת משיח צדקנו**, שבודאי נותן להם הקב"ה את האפשרות לקיים הציווי "**לא יחל דברו**" – עי"ז שתיכף ומיד ממש ("לא עיכבן כהרף עין") מראה באצבעו ואומר זה, הנה זה פינחס זה אליהו, והנה זה דוד מלכא משיחא, שבא וגאלנו והולכנו קוממיות לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש ולבית המקדש, אמון כן יהי רצון.

(קטע משיחות יוס' ג' פ' פינחס, י"ז תמוז (יהפך לשמחה) וש"פ פינחס, כ"א תמוז ה'תשנ"ו - מוגה)